

Ændringsforslagene tilsigter at klargøre, at opregningen af hensyn til § 25, nr. 1-3, ikke er udtømmende. Ved behandlingen af en udvisningssag vedrørende en udlænding, som er kommet hertil som barn eller ganske ung, bør det efter nr. 3 tillægges særlig betydning, at den pågældende har haft en del af sin opvækst her i landet og således meget ofte har mistet enhver tilknytning til sit hjemland.

Til nr. 31

Efter lovforslagets §§ 19, stk. 2, og 22-24 indtræder der efter visse tidsrum en begrænsning i adgangen til at inddrage en opholdstilladelse og til udvisning. Denne begrænsning er i de nævnte bestemmelser i lovforslaget knyttet til den tid, hvori udlændingen har haft opholdstilladelse.

Der er fra flere sider blevet peget på, at det kunne være ønskeligt, at disse grænser blev knyttet ikke til selve opholdstilladelsen, men til det tidsrum, som den pågældende lovligt har boet her i landet. Det bør så vidt muligt være opholdets varighed, der er afgørende for beregningen af de nævnte tidsrum, og at det således ikke bør komme den pågældende udlænding til skade, hvis en sag om opholdstilladelse af den ene eller anden grund skulle trække ud. På den anden side er det nødvendigt, at de nævnte tidsfrister knyttes til skarpe kriterier, idet de er afgørende for, hvilke af lovens materielle regler der finder anvendelse.

På denne baggrund foreslås det, at det afgørende for fristernes begyndelsestidspunkt normalt skal være tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, tidspunktet for ansøgningens indgivelse. Det forudsættes naturligvis i den forbindelse, at ansøgningen er imødekommet, og at den pågældende således kan siges at have haft lovligt ophold her i landet. Udløber den visumfri periode (lovforslagets §§ 3-4), vil fortsat ophold kun være lovligt, hvis der forinden rettidigt er ansøgt om opholdstilladelse. Er dette ikke sket, vil det fortsatte ophold ud over den visumfri periode først blive lovligt fra det tidspunkt, hvor ansøgning om opholdstilladelse indgives, forudsat at ansøgningen imødekommes.

Efter stk. 2 kan ophold med opholdstilladelse opnået ved svig ikke anses for lovligt

ophold. Dette indebærer, at en udlænding, der har opnået sin opholdstilladelse på den måde, altid vil kunne udsendes af landet. Bestemmelserne i § 25 skal dog naturligvis finde anvendelse.

Til nr. 32

Svig kan naturligvis ikke accepteres, men hvis indvandrerens alligevel har opholdt sig her en rum tid, har han/hun opnået tilknytning til landet.

Til nr. 33-35

Ændringsforslagene begrænser adgangen til afvisning i forhold til personer med opholdstilladelse.

Til nr. 36

Ved ændringsforslaget begrænses mulighederne for at udsende flygtninge, således at udsendelse ikke kan ske til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Samtidig fremhæves det i stk. 2, at denne beskyttelse som udgangspunkt også omfatter B-flygtninge.

Til nr. 37

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 38

Det forekommer efter det for justitsministeriet oplyste relativt ofte, at subsistensløse, som indrejser fra et andet land, og som afvises, straks forsøger at indrejse på ny. På grund af den lempelige grænsekontrol vil et sådan fornyet indrejseforsøg ofte kunne lykkes. Den foreslåede ny bestemmelse i § 31, stk. 2, vil gøre det muligt at meddele sådanne subsistensløse indrejseforbud i forbindelse med afvisningen, således, at det vil være forbundet med strafansvar efter lovforslagets § 56, stk. 1, nr. 2, såfremt de trods afvisningen indrejser i landet.

Dette svarer til de gældende regler.

Til nr. 39 og 41